

In abstracto

De Haarlemse beeldend kunstenaar Ada Kors exposeert de komende drie weken met haar foto's in galerie De Waag aan het Spaarne in Haarlem. Het thema van haar tentoonstelling luidt 'Abstraheren'. De afgelopen jaren heeft zij zich vooral geconcentreerd op bepaalde elementen binnen de door haar gefotografeerde objecten en landschappen. Niet het landschap in zijn geheel tonen maar slechts een klein gedeelte ervan. Een ware ontdekkingsreis.

→ **UIT 2: Abstractie van fotografie**

Zonder titel

ADA KORS

Haarlem en
omgeving

'Kleine details
vormen steeds
een eigen
werkelijkheid'

Ada Kors: „In het gewone leven let
ik altijd op details.”

FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

Abstractie van fotografie

Het is vast niet zo bedoeld, maar 'Abstraheren', de naam van de expositie van Ada Kors die tot en met 9 juli bij Kunst Zij Ons Doel te zien is, lijkt ook van toepassing op de stijl van fotografie van de beeldend kunstenaar. Zijn het nou foto's of gladde materieschilderijen. „Wat ik fotografeer, ontdeek ik van de werkelijkheid. Dat is voor mij abstraheren in essentie.” „Op een gegeven moment moet je een keuze maken wat je hoofdthema in je fotografie wordt”, vertelt Ada Kors (1955). „Landschappen, daar vond ik niks aan. Portretten? Gatverderrie... In het gewone leven let ik altijd op details. Zo is het tot

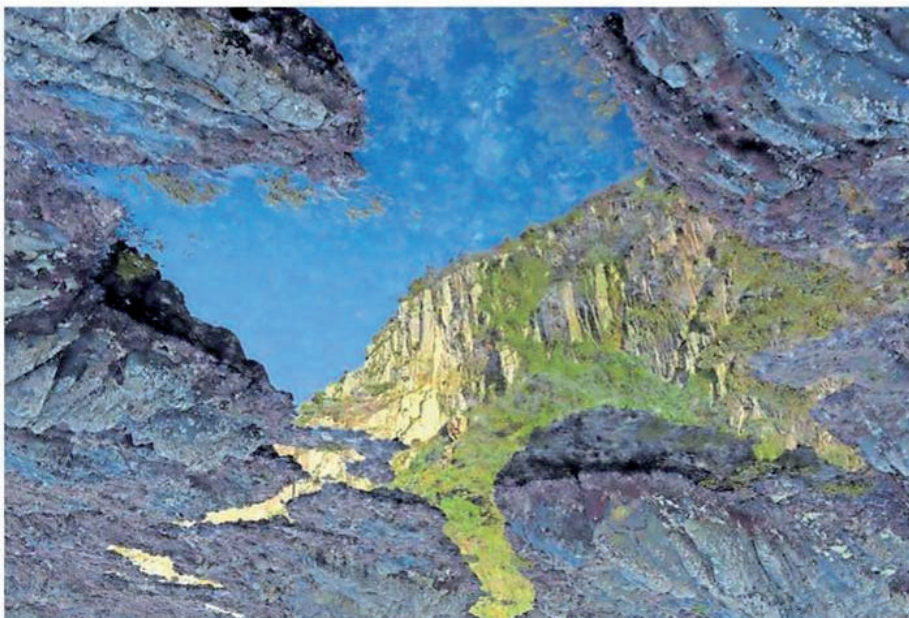
de abstractie gekomen, van een herkenbare wereld een minder herkenbaar beeld maken, of zelfs iets helemaal non-figuratiefs. Ik zie geen landschap, maar iets dat zich in dat landschap laat ontdekken. Ik heb wel een halfuur bij een water-tje gezeten, dat stroomt en stroomt en almaar stroomt. Daardoor raak ik geobsedeerd. Kleine details vormen een op zichzelf staande eigen werkelijkheid. Dan fotografeer ik uiteindelijk een druppel. Als je de vijver zou fotograferen, zou je die druppel niet meer zien. Maar in de foto zien mensen ook die druppel niet meer als zodanig terug.” „Maar wat heeft die abstractie nog met die vijver van doen? Niet zo heel veel. Met die spiegeling van een dak erin is het geen druppel

meer, net zo min als een vijver. Er is alleen nog vorm. Dat moet het voor mij wel hebben. Ik zie er een hart in. Of een mens in een grot, maar dat ga ik niet voor de kijker invullen door er bijvoorbeeld een titel aan te geven. Het is voor iedereen anders. Af en toe doe ik het wel. Een van de foto's heb ik 'Empty nest' genoemd, maar dat is tegelijk ook een woordgrapje. Daar moet je dus wel mee oppassen.” „Soms zie je wel dat het bomen zijn, maar dan toch weer geabstraherd. Ik ben steeds kleiner gaan kijken. Zoals bij de foto die op de voorpagina van deze bijlage staat. Naarmate je intenser en indringender naar een steen durft te kijken, krijgt die steeds meer inhoud. Noem het maar iets meditatiefs. Het is als snorkelen in zee: je

Expositie

'Abstraheren'. Werk van Ada Kors. Te zien in galerie De Waag, Spaarne 30 Haarlem. Van donderdag 22 juni t/m zondag 9 juli. Openingstijden: donderdag t/m zondag van 13.00 tot 17.00 uur. De opening van deze expositie is zondag 25 juni om 16.00 uur en wordt verricht door Joke Kokkelkoren met cellospel van Maurice Ploem.

wordt één met je omgeving. Abstraheren is ook: de tijd vergeten. Ik verdwijn in het object dat ik aan het fotograferen ben, maar het wordt niet mij vereenzelvigen met hetgeen ik aan het fotograferen ben. Ik houd de regie.” „Kom me niet aan met photoshoppen. Ik snijd het formaat bij, experimenteer met kleurwaarden. Maar uiteindelijk komt alles uit de camera. Soms gaan dingen over elkaar heen, een beeld op een beeld, maar altijd eerlijk, zoals het is vastgelegd door mijn camera.” „Ik hang sommige werken ook wel eens ondersteboven. Dan zie je bijvoorbeeld een klimplant die opeens naar beneden groeit. Dat wekt verwarring bij de kijker. Het leukste van zo'n tentoonstelling en het exposeren is dat mensen in gesprek gaan over wat zij ervan denken of vinden. Dat vind ik leuk om te horen. Spannend ook om het er met het publiek over te hebben. Wat er gezien wordt of dat ze ervan genieten. Daarom zit ik zelf ook vijf dagen in galerie De Waag te suppoosten”, besluit Ada Kors. Zoals de fotograaf doordringt in de onbekende, verrassende wereld van het kleine, zo kan ook het publiek een individuele zoektocht aan in de wereld van die vergrootte details vol fascinerende vormen en kleurschakeringen.

Zonder titel